

Masker sleduje svět shora. Breathe Motherfucker! vyzývá v DSC Gallery

Po úspěšné výstavě v lipské Dukan Gallery se jeden z největších talentů současného umění vrací do domovské pražské DSC Gallery. Výstava Jakuba „Maskera“ Matušky nazvaná Breathe Motherfucker! bude k vidění od 6. června do 12. července.

„Nejde o nic vulgárního, nýbrž o jasný příkaz spojený se základní životní potřebou – Dýchej! Dýchání a pohyb totiž stimulují myšlení,“ upozorňuje kurátor výstavy Petr Vaňous. V DSC Gallery bude k vidění nejnovější náhled do členitého světa autorovo „opoznámkovaných“ fantazií a jeho typické, komplexní, rozličnými autorskými detaily vyplněné obrazy s typickým Maskerovým rukopisem.

„Snažím se v malbě dostat co nejlíže kresbě. Není to jednoduché. Části trupu nebo obličeje mi trvají třeba i týden. Plochy vylepuji, stínuji, vše mi trvá celkem dlouho. Kombinuji plochy položené akrylem a štětcem, ale také stínované airbrushem a sprejem. Na kontury stále víc používám například akrylové fixy, které vyvinuly firmy zabývající se výrobou barev pro graffiti, nebo linkovací štětce,“ popisuje Masker technické postupy své tvorby, kterou dál rozpracovává v počítači, kde si začíná hrát s barevností. „Když jedu z ateliéru domů často si na telefonu nebo na počítači kresby prohlížím a někdy objevím detail, který je sám o sobě obrazem,“ popisuje, že právě v detailech tkví kouzlo domácího i mezinárodního úspěchu jeho tvorby. Ta skutečně připomíná na jedné straně neustále generované bezprostřední poznámky, textové záznamy a drobné kresby, na straně druhé řetězcící se nezastavitelné asociace, které mnohdy a mnohde spojují rozpory v pozoruhodný celek. „Pro poslední obrazy Maskera je určující jak snaha o překročení komiksové kresebnosti formy ve vazbě na lineární potažmo literární naraci, tak určitá redukce kompozice na jeden klíčový motiv (figura, hlava, koule),“ upozorňuje Petr Vaňous, který o Maskerově tvorbě hovoří jako o „neskutečných obrazových krajinách nebo architekturách“, které diváka zaujímají i svou barevností.

„Na malování mě zajímá, jak přenést malou skicu, která je zajímavá a dost přesná do větších rozměrů, aby po cestě nepoztrácela atmosféru,“ vysvětluje Masker, jehož tvorba stále zůstává figurální a přesto nebývale komplexní. A právě to, jaké vize se z jeho malého notesu, který je plný postaviček a výjevů, přenesly na velká plátna, která ho fascinují, bude k vidění i na aktuální výstavě. Jejím velkým tématem je vztah mezi světem z nadhledu a tím „reálným“. „Člověk vlastně dělá stále to stejné, pouze se posouvá v čase, a proto to stejné nikdy není. Ten kruh, v němž se člověk pohybuje, se odehrává ve spirále,“ vysvětluje Masker i další z motivů, kterými často plní své obrazy.

„Jakub byl náš první autor, kterého zastupujeme exkluzivně. Autorovi tak umožňujeme, aby se mohl věnovat pouze své tvorbě. Na nás stojí zeřídit Jakubovi v zahraničí výstavy i veletrhy, oslovovat kurátory, ale i řešit vydávání katalogů či grafik“ uzavírá Petr Šec, partner galerie.

Jakub Matuška aka Masker si na české výtvarné scéně získal zvláštní postavení svým jednoznačně rozpoznatelným rukopisem, démonickou imaginací i schopností komiksové zkratky. Studoval na Akademii výtvarných umění v Praze pod vedením Vladimíra Skrepla (2003 – 2009), během studia na AVU se také účastnil rezidencí v Cooper Union v New Yorku (2008) a Middlesex University v Londýně (2007). V roce 2012 se připojil k řadě vybraných mezinárodních umělců na festivalu současného umění SVEART v Itálii. V roce 2011 získal prestižní cenu NG 333, kterou udělila Národní galerie v Praze nejlepším mladým umělcům do 35 let. V roce 2010 byl Masker mezi finalisty ceny Jindřicha Chaloupeckého, měl sólové výstavy v Londýně (Red Gallery) a Paříži (Galerie Dukan) a byl reprezentován např. na veletrhu VOLTA v Basileji. Jeho výrazné postavy lze nalézt také na veřejných místech – Londýně i New Yorku – ale i na rozsáhlých realizacích v interiéru – například na stropu zámku Třebešice u Prahy nebo v restauracích jako je michelinská restaurace Field na Praze 1.